

Lovens § 3 hjemler en frivillig registreringsordning for sundhedspersonale og andre, som udøver alternativ behandling, mens de nærmere kriterier fastsættes administrativt.

Den nærmere fastsættelse af kriterierne for optagelse i registreringsordningen indeholder krav om, at organisationerne for de alternative behandlere fastsætter faglige krav for deres medlemmer, men ikke at ministeriet foretager en kvalitetsbedømmelse af den enkelte alternative behandling.

Registerordningen indebærer således ikke nogen offentlig godkendelse eller autorisation af den enkelte udøver eller af den alternative behandlingsform. I henhold til Ot.prp. nr. 27 (2002-2003) og høringsnotat til forskriften medfører den frivillige registreringsordning, at det norske Sosial- og Helsedirektorat efter ansøgning godkender organisationer, som opfylder nærmere bestemte vilkår, dvs. hovedsageligt vilkår som retter sig mod organisationens medlemmer, f.eks. at organisationen har fastsat faglige krav for opnåelse af medlemskab, at organisationen har fastsat fagetiske retningslinjer for medlemmerne, samt at organisationen har et klageorgan for behandling af klager over medlemmernes virksomhed og mulighed for udelukkelse af medlemmer.

Den udøver, som er medlem af en sådan organisation, vil derefter kunne blive registreret i registerordningen, for så vidt som vedkommende opfylder yderligere »personlige« vilkår, herunder krav om forsikring. Registerordningen er som nævnt frivillig, og lovens øvrige bestemmelser gælder uafhængigt af, om en alternativ behandler er registreret eller ej.

De pågældende, som opfylder de administrative fastsatte krav, opnår en titelbeskyttelse som registreret alternativ behandler. Endvidere fremgår det, at alle alternative behandlere både de registrerede alternative behandlere og de, som ikke er omfattet af ordningen, i deres markedsføring kun må give en nøgtern og saglig beskrivelse af deres virksomhed, jf. § 8. Dette indebærer blandt andet, at der vil gælde strenge begrænsninger i forhold til anvendelse af påstande om, at en behandling har virkning på bestemte sygdomme, lidelser eller diagnoser.

Loven indeholder bestemmelser om, at alternative behandlere, som ikke er sundhedspersoner efter norsk lovgivning, ikke må behandle almenfarlige smitsomme sygdomme samt alvorlige sygdomme og lidelser.

Endelig indeholder loven strafbestemmelser og krav om tavshedspligt.

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

Det forventes, at Sundhedsstyrelsen efter § 5, stk. 1, bemyndiges af indenrigs- og sundhedsministeren til at forestå godkendelsen af foreningerne, jf. § 2, stk. 1.

Iværksættelse af den frivillige brancheadministrerede registreringsordning for alternative behandlere vil kræve visse administrative ressourcer i Sundhedsstyrelsen.

Sundhedsstyrelsen skal foretage vurderinger af de indkomne ansøgninger fra de foreninger, som søger om tilladelse til at registrere alternative behandlere og efterfølgende godkende de foreninger, som opfylder de nærmere fastsatte betingelser. Sundhedsstyrelsen skal herudover årligt vurdere, om de godkendte foreninger fortsat opfylder betingelserne.

Sundhedsstyrelsen forudsættes at offentliggøre samt ajourføre på styrelsens hjemmeside en liste over de foreninger, som styrelsen har godkendt, samt en kortfattet gengivelse af, hvilke krav der stilles for godkendelse og betydningen heraf.

Endvidere skal Sundhedsstyrelsen behandle eventuelle anmeldelser om, at en forening ikke længere opfylder betingelserne for at være godkendt til at foretage registreringer efter denne lov af alternative behandlere.

Endelig skal Sundhedsstyrelsen generelt vejlede om ordningen samt om kravene for at kunne opnå godkendelse og registrering.

Alle øvrige opgaver forudsættes varetaget af de respektive foreninger, da ordningen er brancheadministreret.

Indenrigs- og sundhedsministeren vil i medfør af § 4, stk. 1 og 2, indføre gebyrer, som skal dække alle udgifter i forbindelse med Sundhedsstyrelsens administration af registreringsordningen. 0,2 mio. kr. af gebyrindtægten kan afholdes som lønudgift i Sundhedsstyrelsen, jf. nedenfor.

Sundhedsstyrelsen forventes at have årlige udgifter på ca. 0,3 mio. kr., hvoraf 0,2 mio. kr. afholdes som lønudgift i Sundhedsstyrelsen.

Der antages i første omgang at være 17 foreninger, som vil ansøge Sundhedsstyrelsen om godkendelse til at foretage registrering af alternative behandlere. Det antages, at 12 foreninger opfylder betingelserne for at blive godkendt af Sundhedsstyrelsen.

Baseret på et foreløbigt skøn over Sundhedsstyrelsens udgifter i forbindelse med administration af registreringsordningen, må det antages, at, for at registreringsordningen bliver fuldt indtægtsdækket for Sundhedsstyrelsens opgaver i forbindelse hermed, skal følgende gebyrer fastsættes: